

LXXII.

Forflag til Lov

om

Balgmenigheder.

(Som vedtaget af Folkethinget ved eneste Behandling den 8de Mai 1873.*)

§ 1.

Saafernt et Antal af mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med Husstand, som høre til Folkekirken, ønske at danne en Balgmenighed indenfor samme, vil en saadan blive erkjendt som Led af Folkekirken under følgende Betingelser: 1) at de for Kirke- og Undervisningsministeren godtgjøre at have forskaffet sig en Kirkebygning eller en Vedesal, som er forsynet med alt Fornødent til den almindelige Gudstjeneste og de øvrige kirkelige Handlinger, og som ikke maa anvendes til anden Brug; 2) at den ommeldte Kirkebygning eller Vedesal er saaledes beliggende, at i det Mindste 10 af de nævnte Familiefædre, Enker eller Personer med Husstand ikke bo fjernere fra den end een Mil; 3) at de Paagjældende i Forbindelse med en af Folkekirken Præster, som ikke har nogen Ansættelse i denne, eller med en theologisk Kandidat, der har opfyldt alle de Betingelser, som kræves til geistligt Embede i Folkekirken, have ansøgt om og erholdt kongelig Stadsfæstelse paa hans Balg som denne Menigheds Præst, og i sidste Tilfælde Kandidaten under Sagttagelse af Alt, hvad der udfordres til Ordination af Folkekirken Præster, er bleven behørig ordineret; 4) at de enkelte Medlemmer paa den i Lov af 4de April 1855 fremkomne Raade løse Sognebaand til ham; og 5) at Menigheden selv afholder de med dens særegne Stilling forbundne Udgifter.

Den første Betingelse bortfalder, saasnart mindst 10 af de ommeldte Familiefædre, Enker eller Personer med Husstand ere bosatte i samme Sogn, i hvilket Tilfælde det tilstedes dem at benytte deres Sognkirke til almindelig Gudstjeneste ved den valgte Præst efter de nærmere Forrifter, som indeholdes i Loven af 25de Marts 1872.

Til en saaledes dannet Menigheds Præst er det tilladt uden Hensyn til Afstanden at løse Sognebaand i Overensstemmelse med Lov af 4de April 1855 § 2.

§ 2.

Balgmenigheden og dens Præst ere undergivne Tilsyn af Stedets Provst og Biskop samt i det Hele de for Folkekirken gjældende Love og Forrifter, forsaavidt ikke Kirke- og Undervisningsministeren, efter Andragende fra vedkommende Menighed og dens Præst, maatte tilstaa saadanne Bempelser, som de særlige Forhold kunde gjøre hensigtsmæssige.

*) Jfr. Tilleg C. Sp. 181—82.